

let. — a konyha a ház része. — a gesztenye kedves eledel. — a burgonya a föld alatt terem. — a jó tanítvány szófogadó. — a szivárvány az égen látszik. — a mészáros bárányt nyúz. — a szegény koldus kéreget. — a tanuló könyvből tanul. — az aranyszínű vetés sárgállik. — a cseresznye kedves csemege. — a délig-nyitó virág reggel nyit. — az asszony kenyeret süt.
— a nap a tiszta égen fénylik.

nyár.

piroslik, piroslik a cseresznye, érik már, érik már az eperke. zöld füben, zöld füben a kasza peng, a madár, fürj madár éneke zeng!

(Gáspár csemegék.)

beköszöntött a meleg nyár, éget, forráz a nap-sugár. de az égből szép eső hull s a hervadt rét megint virul. megáldja a dolgos kezét, a munkásnak ad kenyeret. — adj istennek, ember, hálát, s köszönd meg a nyár áldását.

(Szász B.)

a nyilt szívű leány.

a kis juliska anyja igen kedvelte a virágokat, kertjébe sokfélét is veteményezett. egész nyáron át bajlódott azokkal. már tavasszal viritott kertjében